

ת"פ 53811/03 - מדינת ישראל, לשכת התייעות, רחובות נגד ג' ג'

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 53811-03 מדינת ישראל נ' ל
תיק חיזוני: 570413/2014

בפני כבוד השופט אפרת פינק
המאשימה מדינת ישראל לשכת התייעות, רחובות
נגד ג' ע"י ב"כ עו"ד איתן רוזין מטעם הסניגוריה הציבורית
הנאשם

החלטה

לפני בקשתו של הנאשם לביטול כתוב האישום בשל אי קיום שימוש.

מבוא

1. נגד הנאשם הוגש כתוב האישום המיחס לו עבירות כדלקמן: היזק לרוכש בمزיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין, התשל"ז-1977; החזקת אגרוף או סכין שלא למטרה כשרה, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין; הפרעה לסדר הציבורי במצב של שכנות, לפי סעיף 193(ב) לחוק העונשין.
לפי המיחס, הנאשם ביצע את העבירות בעקבות ויכוח עם אביו החורג שכלל אלימות הדדיות.
2. בא כוח הנאשם טען טענה מקדמית, כי כתוב האישום מיחס לנאים עבירה מסווג פשע, אולם התייעעה הפרה את חובתה לעורר לנאים שימוש, לפי סעיף 60א(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.
3. לטענת בא כוח הנאשם, התייעעה אمنם שלחה לנאים מכתב ידוע מיום 2.2.16 לרחוב, אשדוד. אולם, הנאשם אינו מתגורר בכתבאות זו כבר למעלה מעשור, והכתובת העדכנית נמצאת בכל המסמכים הרלוונטיים, לרבות חקירותיו של הנאשם וחקירותיו של המתلون, שהוא אביו החורג של הנאשם. עוד טען, כי מכתב הידוע הכלול זימן לשימוש נשלח ביום 7.2.16 וביום 23.2.16 הוחזר דבר הדואר לשולח ולא נמסר.
4. עוד טען, כי הנסיבות מלמדות שהתייעעה ידעה שמכتب הידוע לא הגיעו למעןו, ולפיכך לא ניתן היה להסתפק במשלוח הדואר הפורמלי לנאים. גם אין לפרש את הוראות החוק באופן הפוטר את התייעעה לבדוק את כתובתו של הנאשם, במקרה שבו היא מודעת לכך שדו"ר חזר ללא המוצאתו.
5. מכאן טען בא כוח הנאשם, כי התייעעה לא עמדה בנמל לידע את הנאשם בדבר זכותו לשימוש ולא זמינה אותו לשימוש, וממילא גם לא נערכ שימוש. לטענתו, לו היה נערכ שימוש, התייעעה כלל לא

היתה מגישה כתב אישום.

- .7. לטענותו, גם אין מקום להחיל את דוקטרינת הבטולות היחסית במרקלה הנדון, וזאת משום שהאינטנס הציבורי אינו מצדיק המשך שמייעת התקיק: המתלווננים בתיק הם אמו של הנאשם ואבי החורג; המתلون אף שלח מכתב בו הוא מבקש לבטל את התלוונה; המתلون נחקר באזהרה בחשד לתקיפת הנאשם, והודה בתקיפתו, אולם לא הוגש נגדו כתב אישום.
- .8. לאור האמור עתר בא כוח הנאשם לביטול כתב האישום, על מנת לאפשר שימוש בנפש חפזה, לרבות שמייעת המתלווננים, דהיינו אבו החורג ואמו של הנאשם.
- .9. באת כוח התביעה טענה שלא נפל פגם בנסיבות העניין. לטענתה, התביעה שלחה לנายนם מכתב ידוע ביום 2.2.16 ולפי הוראות החוק המכתב נשלח לכתובתו הרשמה של הנאשם, והتبיעה לא ידעה באותה העת, כי הנאשם מתגורר בכתובת אחרת. מכאן, כי התביעה קיימה את חובותיה לפי הוראות החוק, ויראו במשלו הדואר הרשום מושא המצאה גם בהיעדר אישור מסירה.
- .10. עוד טענה באת כוח התביעה, כי אין בטענותו של כתב האישום, ומכל מקום יש להחיל על הבקשה את דוקטרינת "הבטולות היחסית", ולקחת בחשבון כי הנאשם לא פירט באיזה אופן נפגעו זכויותיו. לפיכך, הסעד הרاوي במרקלה דן הוא לקיים שימוש בדיעבד, כאשר התביעה נכוונה לשמע את טענותיו של הנאשם בנפש חפזה.

דין

המסגרת הנורמטטיבית

- .11. לפי סעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי:
- "(א) רשות התביעה שאליה העובר חומר קירה הנוגע לעבירות פשע תשלח לחשוד הودעה על כך לפי הכתובת הידועה לה, אלא אם כן החלטת פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעה, לפי הענן, כי "ימת מנעה לכך".
(ב) ...
(ג) נשלחה הודעה לפי סעיף זה בדואר רשום, רואים אותה כאילו הומצאה כדין גם ללא חתימה על אישור מסירה.
(ד) חשוד ראשאי, בתוך 30 ימים מיום קבלת ההודעה, לפנות בכתב לרשות התביעה כאמור בסעיף קטן (ב) בבקשת מנומקמת להימנע מהגשת כתב האישום, או מהגשת כתב אישום בעבירה פלונית ...".
- .12. הזכות לערכית שימוש עוגנה בסעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי. המדובר בזכות מהותית, אשר מועדה לאפשר לנายนם החשוד בעבירות פשע לשטווח טענותיו בפני רשיונות התביעה, קודם להגשת כתב האישום. זכות השימוש מגנה על זכויותיהם של חשודים והוא עשויה ל"על" את מלאכת התביעה. ככל שהיא בידי חשוד לשכנע את התביעה שאין להעמידו לדין, תיחסן ממנו הפגיעה המלאוה לניהול הליך פלילי, ויחסכו משאבי התביעה והSHIPOT (ע"פ 1053/13 **הייל נ' מדינת ישראל** (23.6.13); בג"ץ 4175/06 **רב ראובן אלבז נ' היועץ המשפטי לממשלה** (6.6.06)).

לפי סעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי, על התביעה לאפשר לנאשם להשמיע טענותיו ועליה להודיע לנאשם על זכותו לשימוש, בשלב שבו התביעה טרם גיבשה החלטה סופית להגיש נגדו כתוב אישום. השימוש הוא מראש זהה הכלל. אין דין העלתה טענותיו של חסוד לפני התביעה קודם להגשת כתב האישום, כדי העלתה טענותיו של לנאשם לאחר הגשת כתב האישום. אך טבעי ומובה כי יש בההחלטה על הגשת כתב אישום כדי להשליך על נוכנותה של התביעה להקשיב לטענותיו של הנאשם בנפש חופפה, שהרי ההחלטה על הגשת כתב האישום כבר התקבלה.

13. מהו הסעד הרואי בגין הפרת חובת הידוע זכות השימוש לפי סעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי?
14. בית המשפט העליון קבע כי יש להבחן בין הפגם בהליך ובין תוצאות הפגם. החלטת דוקטרינת הבטולות היחסית בקשר לפגם משפטי בפועל הרשות, תעsha תמיד על רקע נסיבותו הפרטניות של המקרה (**ענין הייל**). על ההחלטה בדבר הסעד הרואי לנקח בחשבון את נסיבות המקרה, ובכל זה: התנהגות הצדדים; הפגיעה שתיגרם להם או לאינטראס הציבורי; האפשרות לתקן וריפוי הפגם; השלב שבו מועלית הטענה; פגעה בהגנת הנאשם למול הפגיעה שתיגרם ל התביעה ולאינטראס הציבורי (ראו למשל: תפ"ח (ת"א) 1138/05 מדינת ישראל נ' ארד (8.2.07); תפ"ח (ת"א) 1199/05 מדינת ישראל נ' פולנסקי (3.1.07); תפ' (רח') 37079-07-13 מדינת ישראל נ' ליטוב (17.1.15)).

אם נפל פגם המצדיק ביטול כתב האישום במקרה דין?

16. האם נפל פגם בהתנהלות התביעה? ואם כן, מה תוצאותיו?
17. לפי סעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי, היה על התביעה לשלווח לחסוד הودעה לפי הכתובת "הידועה לה".
18. התביעה שלחה לנאשם, בהיותו חסוד, הודעה על זימונו לשימוש. את ההודעה שלחה התביעה לכתובת הרשמה במשרד הפנים. משלוב בין הוראות סעיף 2 לחוק עדכון כתובות, התשס"ה - 2005, סעיף 3 לחוק מרשם האוכלוסין, תשכ"ה - 1965, עולה כי חלה חובה על כל תושב לעדכן את כתובתו במרשם האוכלוסין וחזקה היא כי הכתובת המעודכנת בו היא הכתובת הנכונה (רע"א 5255/11 עיריית הרצליה נ' כרם (11.6.13)). לא הייתה מחלהקת בתיק, כי הנאשם לא עדכן את כתובתו הרשמה, וכי לא התגורר בכתובת הרשמה.
19. עם זאת, סעיף 60א הנזכר מגדיש את החובה לשלווח את הודעה לכתובת הידועה ל התביעה. במקרים רגילים, יכולה התביעה לצאת מתוך נקודות הנחה כי הכתובת הידועה לה היא הכתובת הרשמה במשרד הפנים, ואין עליה לחקור ולדרשו בדבר. עם זאת, במקרה דין יכולה היה להדעתי כי הכתובת הרשמה אינה הכתובת העדכנית, וזאת הן מתוך חקירותיו של הנאשם והן מתוך חקירותיו של המתלוון, שניהם ציינו כתובות של הנאשם השונה מזו הרשמה במרשם. מכאן, כי הכתובת שהיתה בידיעת התביעה היא כתובת אחרת מזו הרשמה במשרד הפנים.
20. יתר על כן, גם אם התביעה יצאה מתוך הנחה, בתחילת, כי הכתובת הרשמה היא הכתובת הידועה, משוחרר דבר הדואר, הופרכה הנחה זו. אין זה מקרה שבו יכולה התביעה לעשות שימוש בחזקה

הקבועה בסעיף 60א(ג) לחוק סדר הדין הפלילי, שלפיה נשלחה הודעה בדואר רשום רואים אותה כאילו נמסרה, גם ללא אישור מסירה. דבר הדואר חוזר למשרד התביעה לפני הגשת כתב האישום, ומכאן כי הופרכה החזקה שלפיה הדואר נמסר לחשוד, משמע לנאמן.

- .21 לאור כל האמור, נפל פגם בהתחנות התביעה ובעקבות הפגם, הודעה בדבר זימון לשימוש, לא הגיעו לנאמן, וממילא הנאם גם לא ביקש כי יערוך לו שימוש, בהתאם לזכות המסורה לו בדיון. בנסיבות אלו, ברוי כי נפגעו זכויותו של הנאם.
- .22 במסגרת דוקטרינת הבטלות היחסית, בהחלטה על הסעד הרואין יש לקחת בחשבון לא רק את הפגיעה בזכויות הנאם, אלא את מכלול נסיבותו של המקרה, לרבות האינטראס הציבורי הרלוונטי.
- .23 בהחלטה אם יש מקום לבטל את כתב האישום לבקשתו בחשבון את מכלול הנסיבות: נפל פגם בכר שההודעה בדבר זימון לשימוש נשלחה לכתובת הרשומה של הנאם, ולמרות שה התביעה יכולה להיות לדעת כי אינו מתגורר בכתבאות זו. אולם, התביעה לא התעלמה מחובתה לפי חוק, ונראה כי הפגם נולד מתוך חוסר תשומת לב; לנאם טענות של ממש לעניין העמדתו בדיון, ובפרט בדבר נקיטתה באכיפה בררנית, ולענין בקשה המתلونנים לזמן את תלונתם. כאן המקום להציג, כי כתב האישום עצמו מייחס לנאם ולאביו אלימות הדדיות, ולא הובהר, בשלב זה, מדוע לא הוגש כתב אישום נגד האב שהוא המתلون כאן; בכך יש להוסיף, כי התקיק נמצא בתחילת שימושתו וטרם נקבע דין לשימושו הוכחות.
- .24 לפיכך, ותוך איזון בין מכלול הנסיבות שפורטו, הגעתו למסקנה, כי הסעד הרואין הוא של שימוש בעידוד. סעד זה יאפשר לנאם להשמיע טענותיו בפני התביעה, ואף להציג את עמדת המתلونנים, ככל שייהיו מעוניינים בכר, ובמסגרת החוקית המתאימה. עם זאת, לא יהיה בכר כדי להוביל לדוחות נוספות בבירור הטענות. האירוע המioso לנאם הוא מיום 14.12.28, משמע לפני כשנתיים, ויש גם אינטראס ציבוררי שלא להוביל לדוחות נוספות בשימושו התקיק, ככל שהדבר ידרש בסופו של דבר.

סוף דבר

- .25 באיזון בין האינטראסים הגעתו למסקנה, כי על התביעה לעורר לנאם שימוש בעידוד. שימוש זה יתקיים בלב פתוח ובנפש חפצها, תוך שיבחונו מכלול הנסיבות שפורטו למעלה בהחלטתי בדבר מתן זכות שימוש. כן יבחנו טענות בא כוח הנאם ואף תישקל שימושה עמדת המתلونנים.
- .26 לאור האמור, ידחה דין התזכורת ליום 17.3.8 בשעה 08:30. עד למועד זה תסימם התביעה עריכת השימוש, ותודיע לבית המשפט את מסקנותיה.

**המציאות תמציא ההחלטה לצדים וכן תודיע טלפונית על ביטול הדיון. בא כוח הנאם ניתן להציג
תוך 7 ימים שלפיה הנאם מודע למועד הנדחה ובכונתו להתייצב.**

ניתנה היום, ג' שבט תשע"ז, 30 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.

